

[Ritta Ahm.]

den meget positive holdning til lovforslaget. Det fremgik ikke af arbejdsministerens udtalelser, at der skulle være noget til hinder for, at en sådan dispensationsmulighed kunne indarbejdes i loven. Jeg savner en oplysning om, hvornår dette udvalg er færdig med at behandle hele dette vigtige problem.

Jeg ser positivt på sagen, fordi alle ordførertalerne klart har vist, at partierne er opmærksomme på, at her er et forhold, som virkelig skal rettes, og jeg tror, der vil blive et flertal for at rette på denne 26 ugers regel — hvordan det så ellers skal ske, om det skulle være i form af en dispensation, hvad vi gerne ser, eller om det skal være på anden måde. Jeg vil gerne sige tak til alle ordførerne. Jeg håber på et godt udvalgsarbejde.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg er da ikke i tvivl om — og det mener jeg også jeg gav udtryk for i mit første indlæg — at der ligger gode intentioner bag det forslag, der er fremsat.

Jeg ville ikke bryde mig om at skulle administrere dispensationsordninger, hvis et forslag af denne karakter blev vedtaget. Det tror jeg blev en meget, meget vanskelig opgave, og det ville næsten være umuligt, tror jeg, i alle tilfælde på den i forslaget angivne måde.

Hr. Ingomar Petersen sagde, at arbejdsformidlingen bør anstrenge sig yderligere for at få disse folk i arbejde, altså dem, der enten er faldet for 26 ugers reglen, eller som måske står umiddelbart foran at falde for denne regel. Det tror jeg nok man anstrenge sig temmelig meget for, men det er bare ikke en opgave, som arbejdsformidlingen kan klare alene, for her spiller det jo også en rolle, hvad arbejdsgiverne mener, som skal ansætte de pågældende. En hel del af dem er oppe i årene, og vi ved, at der er vanskeligheder ved at få problemet klareret, når det drejer sig om de private arbejdsgivere. Det er baggrunden for, at vi har sagt, man i særlig grad skal være opmærksom på de beskæftigelsesmidler, der er stillet til rådighed, og beskæftigelsesarbejder, som sættes i gang rundt omkring i landet. Her har man i alle tilfælde muligheder, og jeg ved også, at man i en vis udstrækning har udnyttet disse muligheder.

Fru Ritta Ahm spurgte om, hvornår udvalget er færdigt. Det er jeg desværre ikke i stand til at svare på. Jeg kan gøre opmærksom på, at det blev nedsat her i oktober måned, og det har fået meget omfattende opgaver. Der er kommet nye til: ud over det, som indgik i det forlig, vi sluttede om arbejdsløshedsforsikringen i juni måned, er kommet en række andre meget komplicerede opgaver til, og derfor er det lidt svært i dag at sige noget afgørende om, hvornår man kan blive færdig. Jeg har bedt om at få det fremskyndet så meget som muligt, og jeg tror også, man i udvalget er indstillet på at arbejde hurtigt og effektivt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om præstehøjskolen.

(Lovforslag nr. 123. Fremsat 11/12 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Johan Nielsen (S):

I forbindelse med ordinationen til præst skal kandidaterne aflægge et løfte, som populært kaldes for præsteløftet, og her lover man bl. a., at man skal blive ved med at studere, med at dygtiggøre sig til den gerning, som man nu går ind til. Jeg vil formode, at det er for at række dette løfte en håndsrækning, at man den 14. februar 1964 vedtog loven om oprettelse af et efteruddannelsescenter for præster, som senere er kommet til at hedde præstehøjskolen. Dette efteruddannelsescenter har efter sigende vist sig at være særdeles nyttigt, så nyttigt, at jeg tror, man meget, meget nødig vil undvære det i dag.